

ת"פ 27739/11/19 - מדינת ישראל, אגף המכס והמע"מ - נצרת נגד עמאר עואודה, אי.אם.אס עואודה (2007) בע"מ

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 27739-11-19 מדינת ישראל ואח' נ' עואודה ואח'

בפני כבוד השופטת מיכל ברלינר לוי
מאשימה 1. מדינת ישראל
2. אגף המכס והמע"מ - נצרת
נגד
נאשמים 1. עמאר עואודה
2. אי.אם.אס עואודה (2007) בע"מ

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הינם חברה העוסקת בעבודות בניה (להלן: "**הנאשמת 2**"), ומנהלה הפעיל ובעל המניות בה (להלן: "**הנאשם 1**"). במסגרת כתב אישום מתוקן מיום 9/8/20 יוחס לנאשמים ביצוע עבירות לפי פקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"), ולפי חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**"), על פי הפירוט הבא:

א. במהלך השנים 2013-2014 ניהלו הנאשמים ספרי חשבונות כוזבים וכללו בהם חשבוניות הוצאה כוזבות שלא משקפות עסקאות אמת, בסכום כולל של 1,671,043 ₪. כמו כן, במהלך שנת 2013 ביצע הנאשם 1 עבודות עבור חברה אחרת, בהיקף של 215,586 ₪, מבלי להוציא חשבוניות שלו וסיפק לחברה זו חשבוניות כוזבות ולא דיווח על עבודות אלה למס הכנסה. בגין האמור יוחסו לנאשמים עבירות של ניהול ספרי חשבונות כוזבים ושימוש במרמה או תחבולה, לפי ס' 220(4) ו-5 לפקודת מס הכנסה.

ב. בתקופה שבין ינואר 2013 לאוקטובר 2014 ניהלו הנאשמים ספרי חשבונות כוזבים וכללו בהם 19 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס של עוסקים שונים, שהוצאו להם שלא כדין (3 בתיקה של הנאשמת 2 ו-16 בתיקו הפרטי של הנאשם 1). סכום העסקאות הכולל שדווח בגין החשבוניות הפיקטיביות עמד על 1,468,089 ש"ח, שהמס בגינו 192,629 ₪. הנאשמים הגישו בשנים אלה 6 דיווחים תקופתיים כוזבים אשר כללו בהם את מס התשומות הגלום בחשבוניות הכוזבות, וניכו בגין מס תשומות שלא כדין בסך הנזכר, מבלי שיש לגביו מסמך כנדרש. בגין האמור יוחסו להם עבירות של מסירת ידיעה כוזבת, ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך, ניהול פנקסי חשבונות כוזבים ושימוש במרמה או תחבולה, לפי ס' 117(ב)(1)+(5)+(6)+(8) לחוק מע"מ.

עמוד 1

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודו הנאשמים במיוחס להם, והורשעו בעבירות הנזכרות, והוסכם בין הצדדים כי הטיעון לעונש יהיה פתוח.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה מטעם מס הכנסה הדגישה את הפגיעה המשמעותית שגרמו מעשי הנאשמים לערכים המוגנים ובין היתר, לביטחון הכלכלי של הציבור ולקופה הציבורית, לשוויון בנטל המס ולשלטון החוק. לגופו של עניין הדגישה ב"כ המאשימה את משך ביצוע העבירות לאורך שנים; הנזק הכלכלי החמור לקופת המדינה; אי הסרת המחדלים והודאתו המאוחרת של הנאשם 1, לאחר תחילת שמיעת הוכחות; ומנגד את עברו הנקי בתחום המס. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה שינוע בין 14 ל-24 חודשי מאסר בפועל בטווח הבינוני גבוה של מתחם זה, ענישה מותנית לשיקול דעת בית המשפט, וקנסות שיהוו בין חמישה לעשרה אחוזים מסכום המחדל.

4. ב"כ המאשימה מטעם מע"מ הצטרף אף הוא לטיעונים באשר לחומרתן של העבירות הכלכליות והפגיעה הממשית הנגרמת בגינן, תוך שהדגיש את אי הסרת המחדלים, הודאת הנאשם בשלב מאוחר יחסית לאחר שנתקיימו מספר דיוני הוכחות ומנגד ציין אף הוא את עברו הנקי של הנאשם 1 ואת עצם הודאתו. נוכח המתואר, ובהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה שיכלול בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי בין חודשיים ל-8 חודשים, קנס כספי בין 5% ל-6% מקרן המס הפלילית העומדת על כ- 200,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד. לעמדת המאשימה, יש למקם את הנאשם 1 בטווח העליון של המתחם נוכח חומרת הנסיבות, ולא לתת משקל משמעותי לנסיבותיו האישיות, המשפחתיות או הכלכליות, לגביהן כבר נקבע לא אחת כי ייסוגו מפני חומרת העבירות הכלכליות והצורך במיגורן.

5. מנגד, ביקש הסנגור שלא למצות את הדין עם הנאשמים ולהסתפק בענישה שתרוצה בעבודות שירות, ההולמת את נסיבות התיק תוך שהפנה לפסיקה. הסנגור הדגיש כי הסתבכותו של הנאשם נבעה ממעשי רמייה של אחרים כלפיו כשהוא למעשה הקורבן, כשאחרים אשר נגדם הוגשו כתבי אישום הם שהוציאו החשבוניות לנאשמים בגין עבודות שבוצעו ובדיעבד הסתבר כי הן מזויפות. הוטעם כי על אף ניסיונותיו הרבים של הנאשם 1 להסרת מחדליו, אלה לא צלחו, בין היתר, בשל מגפת הקורונה והסגר. הודגש כי מצבו הכלכלי של הנאשם 1 קשה ואף ניתן כנגדו צו כינוס בתיק פש"ר 17083-03-19. עוד צוין כי הנאשם נשוי ואב לחמישה ילדים, שניים מהם סטודנטים כשעול הפרנסה על רעייתו בהיות הנאשם בחל"ת מתקופת הקורונה. נטען, כי עסקינן בעבירות שבוצעו לפני שנים כשכתב האישום הוגש כחמש שנים לאחר ביצוען תוך שיהוי; כי לנאשם עבר נקי; והוא הודה בכתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי. הסנגור עתר למתחם ענישה הנע בין 7 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים.

6. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בבואנו לקבוע את מתחם הענישה ההולם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
7. עבירות המסים הינן עבירות חמורות שפגיעתן בערכים החברתיים קשה. ביצוע מוביל לפגיעה בכלל הציבור ובמשק כולו, פגיעה קשה בקופת המדינה, בערך השוויון ובנשיאה בנטל, באמון הציבור במערכת הכלכלית ובסדרי החברה התקינים (רע"פ 3995/15 **זלביני נ' מדינת ישראל** (18/6/15), רע"פ 1717/14 **ליזרוביץ נ' מדינת ישראל** (30/3/14) ורע"פ 977/13 **אודיזי נ' מדינת ישראל** (20/2/13)). חומרה מיוחדת נודעת לעובדה כי מדובר בעבירות קלות לביצוע אך קשות לאיתור, לא כל שכן כאשר מדובר בעבירות מטריאליות שיסודן מרמה.
8. נסיבות ביצוע העבירות -מלמדות כי בין השנים 2013-2014 ביצעו הנאשמים עבירות חמורות על חוקי המס, הן עבירות מע"מ והן עבירות מס הכנסה, בהיקף גדול שבצדו חבות מס גבוהה. במסגרת האמור עשו הנאשמים שימוש שיטתי בחשבוניות שאינן שלהם, התחמקו באופן שיטתי מתשלומי מס, וגרמו נזק לא רק לקופת המדינה אלא גם לחיי המסחר התקינים. מעשים אלו הובילו לפגיעה משמעותית בערכים המוגנים.
9. אף שמדובר במעשים שהתבצעו לאורך כשנתיים וכללו עבירות מס מסוגים שונים - הן מפקודת מס הכנסה והן מחוק מע"מ - אני סבורה כי יש לראות בהם מסכת אירועים אחת, שכן הם מהווים מכלול של פעולות המאופיינות במחשבה פלילית אחת ובתכנון פלילי אחד, בפגיעה באותם ערכים ובגרימת נזק מצטבר. בהתאם אני סבורה כי מכלול המעשים מקיימים את מבחני "הקשר ההדוק" (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29/10/14) וע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29/12/14)). משכך, יקבע מתחם עונשי אחד לכלל הפרשה.
10. בחינת מדיניות הענישה מלמדת על מנעד עונשים רחב, התלוי בין היתר בסוג העבירות, בהיקפן הכספי ובסוגיית הסרת המחדלים. בענייננו אני סבורה כי מתחם הענישה הראוי נע בין 7 ל-30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה מותנית וקנס. ראו והשוו:
- א.ברע"פ 9205/18 **סולימאן נ' מדינת ישראל** (3/1/19) אישר בית המשפט העליון את מתחם העונש שנקבע בגדרי ע"פ 56237-03-18 (נצרת) **סולימאן נ' מדינת ישראל** (13/11/18), מ-6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל, בגין ביצוע עבירות לפי ס' 117(ב)(1) ו-117(ב)(8) לחוק המע"מ שכללו השמטת עסקאות בסכום של 4.2 מיליון ₪, ואי תשלום מסים בגובה של למעלה מ-700,000 ₪. עונשו של הנאשם הועמד על 10 חודשי מאסר בפועל במסגרת ערעור לבית המשפט המחוזי, כשהערעור על העונש לבית המשפט העליון, נדחה.
- ב.בת"פ (שלום-תל אביב) 187-10-17 **מדינת ישראל נ' שם טוב** (15/15/20) נקבע מתחם ענישה

הנע בין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק - קיום פנקסי חשבונות כוזבים ושימוש במרמה - נוכח השמטת 185 חשבונות מס מהדו"חות התקופתיים של החברה הנאשמת, כאשר סכום העסקאות שלא נכלל בדו"חות הסתכם ב-4.5 מיליון שקלים, שהמס הגלום בהם הינו כ-630,000 ₪. על הנאשם הוטלו 8 חודשי עבודות שירות, בשים לב למכלול נסיבותיו ובין היתר עבר פלילי מינורי ביותר, ונסיבות משפחתיות ונפשיות מורכבות.

ג.בע"פ (מחוזי-מרכז) 11802-05-19 **סוסיאל נ' מדינת ישראל** (28/1/20) נדון עניינו של מערער אשר כלל בדוחותיו חשבונות פיקטיביות בסך של כ-2.5 מיליון שקלים. המתחם שנקבע עמד על 12-24 חודשי מאסר ובמסגרת הערעור, נוכח הסרת המחדל, הועמד עונשו על 15 חודשי מאסר.

ד.ברע"פ 4136/18 **כראג'ה נ' מדינת ישראל** (28/5/18) וע"פ (מחוזי-תל אביב) 18495-03-17 **מדינת ישראל נ' כראג'ה** (21/3/18), נדחו ערעורים על הקביעות בת"פ (שלום-תל אביב) 16335-05-12 **מדינת ישראל נ' כראג'ה** (12/2/17). שם, נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בגין מסירת 30 חשבונות פיקטיביות בסך כולל של למעלה מ-5 מיליון ש"ח, שחוב המס בגינן 925,000 שקלים, וכן עבירות נוספות לפי סעיף 117(ב). על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל.

ה.בת"פ (נצרת) 7927-06-15 **מדינת ישראל נ' א.ע.מ.מ. השקעות ויזמות בע"מ** (4/10/18) נקבע מתחם ענישה בין 8 ל-30 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים בגין ביצוע עבירות על פקודת מס הכנסה וחוק מע"מ בשל דיווחים כוזבים על הוצאות ותשומות בסך כולל של כ-3 מיליון ש"ח.

ו.בת"פ (שלום-תל אביב) 26239-12-14 **מדינת ישראל נ' קסטרו** (6/12/17) נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, בגין ביצוע עבירות לפי ס' 117(ב) לחוק המע"מ ובין היתר הגשת דו"חות כוזבים שאינם משקפים את ההכנסות בפועל. שם דובר בהשמטה של 3.3 מיליון ש"ח ובקרבן מס בגובה 1.1 מיליון שקלים. על הנאשם הוטלו 6 חודשי עבודות שירות בשים לב להסרה חלקית אך משמעותית של המחדלים, העדר עבר פלילי ונסיבות מקלות נוספות.

ז.בת"פ (שלום-נתניה) 34106-10-13 **מדינת ישראל נ' ברנד** (21/12/16) נקבע מתחם ענישה הנע בין 7 ל-24 חודשים בפועל, בגין השמטת הכנסות בגובה 2 מיליון שקלים וביצוע עבירות מחוק מע"מ (ס' 117(א) ו-(ב)), ומפקודת מס הכנסה (ס' 220). בעניין זה נקבע מתחם נוסף לעבירות של גניבה בידי מורשה והוטל עונש כולל, כיוון שדובר ברואה חשבון שגנב כספים מלקוחותיו.

11. במסגרת קביעת מידת העונש יש לבחון גם את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. הנאשם בן 48, נשוי ואב לחמישה מתוכם שלושה קטינים. לזכותו יש לזקוף את הודאתו בכתיב האישום, גם אם לאחר שמיעת שני דיוני הוכחות, ואת החיסכון בזמן שיפוטי יקר. אשר לעבר הפלילי של הנאשם, אין מחלוקת כי הוא נקי וכי לא

עומדות לחובות הרשעות קודמות. עם זאת, קשה להתעלם מן העובדה כי הנאשם עבר על החוק במשך שנתיים. ידוע כי עבירות מס מיוחסות פעמים רבות לאנשים נורמטיביים ונעדרי עבר פלילי, ועם זאת, דווקא בכך נעוצה החומרה (ע"פ 4783/09 **שולשטיין נ' מדינת ישראל** (16/9/10), ע"פ 1522/12 **ולד נ' מדינת ישראל** (27/1/14)). לחובת הנאשם תילקח בחשבון העובדה כי למרות הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות ועד עצם היום הזה, לא הצליח להסיר את המחדלים ולו בחלקם. היות שהסרת המחדלים שקולה, בין היתר, ללקיחת אחריות ולהבעת חרטה, הרי שאי הסרתם אינה יכולה אלא להיזקק לכף חובה. כך ביתר שאת לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, במסגרתו נקבע במפורש שהסרת המחדלים מהווה שיקול מרכזי להקלה בעונש בהתאם לסעיף 40.א(5) לחוק העונשין, שעניינו בנסיבה הנוגעת ל"מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה".

12. מעבר לאמור ולעניין גובה הקנס, יילקח בחשבון מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שתואר על ידי סנגורו ובכלל זה קיומם של הליכי פש"ר בעניינו.

סיכום והכרעה

13. בשקלול המתואר ובנסיבות התיק שבנדון, לא מצאתי כל שיקול המצדיק חריגה ממתחם העונש שנקבע על ידי. באיזון שבין חומרת המעשים, פגיעתם בערכים המוגנים, מידת אשמתם של הנאשמים, ההיקף הגדול של העבירות, התמשכותן על פני תקופה של שנתיים, ואי הסרת המחדלים (לחומרה) ובין עברו הנקי של הנאשם והעובדה כי לא נפתחו נגדו תיקים נוספים (לקולה), אני סבורה כי המקרה שבנדון נכנס לרף האמצעי של מתחם העונש הנזכר.

14. בהתאם אני סבורה כי ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל, בצירוף ענישה מותנית וקנסות כספיים הולמים, תאזן נכונה בין מכלול האינטרסים, ולרבות אינטרס ההרתעה, הפרטי והציבורי. עמדה זו מתיישבת עם עמדת הפסיקה לפיה עבירות כלכליות - לא כל שכן בהיקפים גדולים - מחייבת הטלת ענישה מרתיעה, ומסיגה את האינטרס האישי מפני האינטרס הציבורי (רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9/3/14) והפסיקה המאוזכרת בו; ע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל** (26/6/14); וע"פ 5906/12 **עזרא נ' מדינת ישראל** (9/9/12)).

15. נוכח מכלול האמור אני מטילה על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשם 1:

א. 11 חודשי מאסר בפועל שתחילת ריצויים ביום 1/9/21.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו כל עבירת מס מסוג פשע, לפי פקודת מס הכנסה ולפי חוק מע"מ ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו על כל עבירת מס שאינה מסוג פשע, לפי פקודת מס הכנסה ולפי חוק מע"מ ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ד. קנס בסך 70,000 ₪ או 12 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-50 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל ביום 1/12/21. אי תשלום אחד התשלומים במועדו, יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ה. הנאשם יתחייב להימנע מלעבור כל עבירה נשוא הרשעתו למשך שלוש שנים החל מיום שחרורו והובהר לו כי אם יפר התחייבות זו יחויב לשלם 10,000 ₪.

הנאשם: אני מבין את עונש ההתחייבות ואני מתחייב לא לעבור את העבירות שבהתחייבות ומבין שאם אעבור אותן במהלך שלוש שנים מיום שחרורי, אחויב בתשלום של 10,000 ₪.

על הנאשמת 2:

קנס בסך 10,000 ₪. הקנס ישולם במלואו בתוך 30 יום מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשפ"א, 08 יולי 2021, בהעדר הצדדים.